

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי ראשון יעקב ברגר ז"ל

בן ברכה ושרגא

נולד בדרז'נה, פולין

בשנת 1920

התגורר בירושלים

שרת בחיל התקשוב

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"ט בכסלו תש"ט, 21/12/1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 4 שורה: 10 קבר: 2

בן 28 בנופלו

קורות חיים

בן ברכה ושרגא-פייבל (שו"ב), נולד בשנת 1920 בעיר דרז'נה, בחלק הפולני של ווהלין. בן למשפחה ציונית ועברית וברוח זו חונך. הוא למד בבית-ספר עממי, בישיבת לוצק ובסמינריון הממשלתי למורי דת ויהדות בווארשה. מנעוריו השתייך לתנועת בית"ר והשתתף בתגרות רחוב עם הנוער הנוצרי בעומדו על משמר כבוד ישראל. בראשית מלחמת-העולם השנייה נמלט מווארשה ללבוב, למד בטכניון וריכז חברים לשמירת אמונים למשאת-הנפש הציונית ולעלייה לארץ. לשם כך ניסה להבריח את הגבול לוויילנה, נתפס כחשוד בריגול ונדון לגירוש לסיביר. עם תום המלחמה חזר בשנת 1945 לפולין, יצא לגרמניה, עסק בהוראה והדריך קיבוץ נוער במחנה רוזנהיים. כעבור שנה העפיל עם הקיבוץ באוניה "מולדת" שנתפסה ומעפיליה הוגלו לקפריסין. גם שם עסק בהוראה בבית-ספר למבוגרים והיה מפעילי ההתנגדות לשומרים הבריטים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בפברואר 1948 עלה כמלווה קבוצת ילדים אל הארץ הנתונה בסערת מלחמה. סירב ליהנות מהארכה לעולים חדשים ("מה זאת אומרת לא ללכת?") - אמר בתמיהה. - "אם כן, מי יילך במקומנו, ואף אם יש מתמהמהים, אני מוכרח ללכת", התנדב מיד לשורות ה"הגנה" ונשלח לירושלים. יעקב שירת בחטיבת "הראל" כנשק וכאלחוטאי (אחרי גמרו קורס מיוחד) והגיע לדרגת רב-טוראי. בכיבוש קטמון נפצע בירכו, הקליע נשאר בגופו ויכול היה לבקש שחרור, אך חזר לשורות ("אני אשאר עד הסוף!") - אמר למייעצים לו להשתחרר. בקרבות על חוות-הלימוד ניצל מנפילה בשבי. יעקב נפל במלחמה ביום י"ט בכסלו תש"ט (21.12.1948) ונקבר בשייח'-באדר ב'.

ביום י"ז בסיוון תשי"א (21.6.1951) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.

